

ת"פ 13425/12/18 - מדינת ישראל נגד בלסם שראיעה, טימותי ברנרד, תומר ביורנסטד, יוסף עבד אלכרים, מג'די עווד, אסי רוחאנא, אחמד אבו גזר, עותמאן סעיד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13425-12-18 מדינת ישראל נ' שראיעה (עציר)
ואח'

לפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

המאשימה מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עוה"ד קרת ושרוני

נגד

הנאשמים

1. בלסם שראיעה (עציר)
2. טימותי ברנרד (עציר)
3. תומר ביורנסטד
4. יוסף עבד אלכרים (עציר) - ע"י עו"ד צמל
5. מג'די עווד (עציר)
6. אסי רוחאנא (עציר)
7. אחמד אבו גזר (עציר)
8. עותמאן סעיד (עציר)

גזר דין (נאשם 4)

כתב-האישום

1. הנאשם 4 [להלן: "הנאשם"] הודה ביום 24.10.19 בעובדות ארבעה אישומים בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שגובש לאחר הליך גישור, והורשע בעבירות של: **הכנסת ציוד קצה רט"ן אל תוך בית סוהר בצוותא חדא** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 52(ב)(2)(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] תשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה"), יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **קשירת קשר לעוון** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 499(א)(2) לחוק; **ניסיון להכנסת ציוד קצה רט"ן אל תוך בית סוהר בצוותא חדא**, לפי סעיף 52(ב)(2)(א) לפקודה ביחד עם סעיף 29 ו-25 לחוק; **ניסיון למתן אמצעים לארגון טרור בצוותא חדא** לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 יחד עם סעיף 29 ו-25 לחוק.

2. עניינו של כתב-האישום המתוקן באירועים שהתרחשו בין השנים 2014 - 2018, שעניינם הברחת טלפונים סלולריים (להלן גם: "טל"סים") מתכוננות בין מספר מעורבים, לכלא שבו אסירים ביטחוניים -

שלושה באמצעות זריקה מעל לגדר והרביעי הסתיים בניסיון להחדיר טל"סים באמצעות רחפן.

חלקו של נאשם 4 באירועים הוא מרכזי, כאשר הוא הגורם עימו יצרו קשר אסירים מהכלא וביקשו שיבריח לכלא את הטלפונים הסלולריים והוא שגייס את שאר הנאשמים, בין באופן ישיר ובין באופן עקיף, לצורך מימוש החדרת הטלפונים.

3. ב"כ הצדדים עותרות במשותף להשית על הנאשם 44 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי המחלוקת בין ב"כ הצדדים נוגעת לתקופת מעצר מנהלי שיש לנכותה וכן באשר לקנס, כאשר בכל מקרה ב"כ המאשימה עותרת להשית על הנאשם קנס סמלי בדומה לנאשמים האחרים.

4. אומר כבר, כי לעניין הרכיב המרכזי של תקופת המאסר בפועל, הסדר הטיעון הוא סביר ואכבדו. שוכנעתי, כי בחסות הליך הגישור נשקלו חלקו העיקרי והמהותי של הנאשם, ריבוי העבירות ומשך ביצוע העבירות. עסקינן במי שלחובתו עבר פלילי בעבירות בטחון (ת/5), אך שהודה ולקח אחריות. בהינתן נתונים אלו וגזרי-הדין שהוטלו על המעורבים האחרים, הרי שהסדר הטיעון הוא ראוי.

5. עיון בטענות ב"כ הצדדים מעלה, שלמעשה אין מחלוקת כי לא קיימת חובה לנכות תקופת מעצר מנהלי שקשורה לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם. ואכן, אין דמיון בתכלית המעצר המנהלי לבין המעצר או המאסר הפלילי, והדברים ברורים. עם זאת, לטענת ב"כ הנאשם מדובר, למצער, בנוהג - למרות שעל-פי האסמכתאות שהמציאה מבתי-המשפט הצבאיים עולה, כי הנוהג הוא להתחשב בתקופת המעצר המנהלי בהטלת הענישה הראויה בפלילים.

6. בכל מקרה, בעניינו של הנאשם, הסכימה התביעה - לפני משורת הדין, כי במסגרת הסדר הטיעון, ניתן לנכות תקופה של כ - 5 חודשים מתקופת המאסר, על בסיס תקופה שבה שהה הנאשם במעצר מנהלי, בין היתר, בגין הברחת טלפונים סלולריים לכלא, כשהמדובר בתאריכים 23.1.17 - 14.5.17 (הצו סומן ת/2).

7. ב"כ הנאשם עותרת לנכות תקופה של 12 חודשים בה שהה הנאשם במעצר מנהלי. בנוסף, הוצא צו החרמה של רכבו של הנאשם על-ידי מפקד צבאי בשווי של 130000 ₪, כך שאין מקום להטלת סנקציה כספית כמבוקש על-ידי המאשימה.

8. לטענת ב"כ הנאשם, יש לנכות מהמאסר תקופה נוספת בה שהה הנאשם במעצר מנהלי בתקופה שבין 28.9.17 - 24.5.18. עיון בצווי המעצר המנהלי עצמם והחלטות בית-המשפט הצבאי (ת/3, ת/4) מעלה, כי הנאשם שהה במעצר מנהלי בתקופה זו על רקע פעילות בכל הקשור להעברת כספים לארגון החמאס, ולא בפעילות הקשורה בהחדרת טל"סים. הדברים מקבלים משנה תוקף מעיון באזהרה המופיעה בחקירת הנאשם מיום 28.9.17 וכן במזכר של איש השב"כ המכונה "גיל" (ת/1), ת/א' אשר התקבלו חרף התנגדות הסניגורית). על כן, לא ראיתי להיעתר לבקשת ההגנה לנכות

תקופה נוספת של המעצר המנהלי מעבר להסכמת התביעה, הסכמה אשר מגלמת בתוכה ניכוי של תקופה של כארבעה חודשים במהלכה שהה במעצר מנהלי גם בשל הברחות טל"סים (התקופה הראשונה של הצו ת/2), ותקופה משוערת של כחודש נוסף על רקע טיעוני ההגנה (האמור באזהרה של החקירה מיום 17.1.17 בנ/2).

9. באשר לקנס - היות וממילא עותרת המאשימה להשית קנס סמלי בלבד, ומאחר ועולה אזכור לפיו רכבו של הנאשם הוחרם בעיקר בשל העברות כספים לחמאס, אך נלקח בחשבון גם המידע המודיעיני בדבר הברחות טל"סים (כפי שמופיע בבג"צ 3122/17 עם נספחים, שהוגש על-ידי ההגנה וסומן נ/1), וכן בשל לקיחת האחריות של הנאשם, לא אטיל עליו סנקציה כספית בדמות קנס.

10. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל בן 44 חודשים מיום 12.11.18, ובניכוי 5 חודשים במהלכם שהה הנאשם במעצר מנהלי קשור;

12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירה בה הורשע, למעט עבירה של קשירת קשר, ולרבות נסיון לעבור עבירה כאמור.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם בטלפון